

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออกจากประมวลรัชฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎรในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีป้ายในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัชฎากร
บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ
นี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ เมื่อได้มีพระราชบัญญัติให้เทศบาลโดยอัยในความชอบดุลและของ
กระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๕^๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
กับให้มีอำนาจออกกฎหมายทั่วไปด้วยอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการป้ายไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔/ตอนที่ ๑๑๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๖/๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๐

^๒ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัสดุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ราชการส่วนท้องถิ่น”^๑ หมายความว่า เทศบาล สุขุมวิท องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้^๒

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น”^๓ หมายความว่า

- (๑) เขตเทศบาล
- (๒) เขตสุขุมวิท
- (๓) เขตองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) เขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) เขตเมืองพัทยา
- (๖) เขตองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น “ผู้บริหารท้องถิ่น”^๔ หมายความว่า
- (๗) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๘) ประธานกรรมการสุขุมวิท สำหรับในเขตสุขุมวิท
- (๙) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๐) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๑๑) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๑๒) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีรัฐสภาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗^๕ ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่ม

ติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้าย

“มาตรา ๖ นิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๖ นิยามคำว่า “เขตราชการส่วนท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๖ นิยามคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๑ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นรายงาน งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วงที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายทั้ง พระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ห้าย พระราชบัญญัตินี้

ป้ายที่ติดตั้งบนสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมี ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความ ดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้าย ดังต่อไปนี้

- (๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงแรมและบริเวณของโรงแรมนั้น เพื่อโฆษณาทรัพย์
- (๒) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งที่มีห้องหรือบรรจุสินค้า
- (๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๔)^๙ ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(๕)^{๑๐} ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือ ภายในอาคารซึ่งเป็นที่โหดาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดใน กฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๘) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบรรทัดเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๙)^{๑๑} ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือ บริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๑๐) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศล สาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๒) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙^{๑๒} ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น

^๙ มาตรา ๘ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๐} มาตรา ๘ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๑} มาตรา ๘ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๒} มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๐๑ ให้ผู้บริหารห้องถินมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงที่เบียนกีตี้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยนั้นนำหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคน傻บสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาท หรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒ แทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๔๑ เจ้าของป้ายผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(๒) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ชื่อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

๑๑ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

๑๒ มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) เปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ ทวิ๑ ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีตาม (๕) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๕๑^๔ ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโழณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโழณาให้ทราบเป็นเวลา

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการโอนป้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด ๓

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา ๑๗๔^๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๘๖^๖ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายได เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้น

^{๔๓} มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๔๔} มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๔๕} มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๔๖} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนึ้งสืบไปยังบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๑๙^{๓๗} ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาณัติหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่สั่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

มาตรา ๑๙ ทว.^{๓๘} ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งความจำนงเป็นหนังสือ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิที่จะขอผ่อนชำระภาษี และให้นำมาตรา ๒๕ (๓) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระ

มาตรา ๑๙ ตร.^{๓๙} ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ

มาตรา ๒๐ ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้าไม่ได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา ๒๑^{๔๐} ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือนี้

^{๓๗} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๘} มาตรา ๑๙ ทว. เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๙} มาตรา ๑๙ ตร. เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๔๐} มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

การขายหอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยืด อายด์ และขายหอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ เงินที่ได้จากการขายหอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยืด อายด์ หรือขายหอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๓^(๑) เมื่อได้มีการยืดหรืออายด์ทรัพย์สินไว้ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่งแล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยืดหรืออายด์ทรัพย์สินโดย ครบถ้วนก่อนการขายหอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายสั่งถอนการยืด หรืออายัดนั้น

มาตรา ๒๔^(๒) ผู้ได้เสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่น มอบหมายภัยในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในกรณีให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงได้ ๆ ประกอบคำร้องด้วย

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่nmอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้สั่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภัยในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย

หมวด ๔

เงินเพิ่ม

มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายใน กรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภัยในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบ ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการลงทะเบียนนี้ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

^(๑) มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^(๒) มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓)^{๖๔} ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๒๖ เงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕ ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจกรรมอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี หรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๐^{๖๕} ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่า การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

^{๖๔} มาตรา ๒๕ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

การอุทธรณ์ตามวารคหนึ่งให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทย
กำหนด

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำรุดภายน้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้บริหาร
ท้องถิน

มาตรา ๓๑^{๒๔} เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บริหารท้องถินหรือผู้ซึ่ง^{๒๕}
ผู้บริหารท้องถินมอบหมายอาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือ^{๒๖}
หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตาม
หนังสือเรียก ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร
ให้ผู้บริหารท้องถินหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถินมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

มาตรา ๓๒^{๒๗} ให้ผู้บริหารท้องถินหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถินมอบหมายวินิจฉัย
อุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็น^{๒๘}
หนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมินโดยเร็ว

มาตรา ๓๓^{๒๙} ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถินหรือผู้ซึ่ง^{๒๖}
ผู้บริหารท้องถินมอบหมายโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย
อุทธรณ์นั้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

การฟ้องคดีตามวารคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังที่บัญญัตไว้ใน
มาตรา ๓๐ แล้ว

มาตรา ๓๓ ทว.^{๓๐} ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้าย
ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถินหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถินมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว
เพื่อนำขอรับเงินคืนภัยในหนี้ปันบัตรนั้นแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔^{๓๑} ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ
ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลอกเลี่ยงหรือพยายาม

^{๒๔} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๕} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๖} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๗} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๘} มาตรา ๓๔ ทว. เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๙} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

หลักเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๓๐}

มาตรา ๓๕^{๓๑} ผู้ใดจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวังโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๕ ทวิ^{๓๒} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคสาม ต้องระวังโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำการผิด

มาตรา ๓๖^{๓๓} ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ หรือไม่แสดงการเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๑๙ ตรี ต้องระวังโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๗^{๓๔} ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘^{๓๕} ในกรณีมีผู้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารห้องคืน หรือผู้ซึ่งผู้บริหารห้องคืนมอบหมายให้น่ว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้ผู้บริหารห้องคืนมีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

(๒) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารห้องคืน หรือผู้ซึ่งผู้บริหารห้องคืนมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้อีกว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๙^{๓๖} เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนห้องคืนนั้น

^{๓๐} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๑} มาตรา ๓๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๒} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๓} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๔} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๓๕} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๙ ทวิ^๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๔๐ บทบัญญัติแห่งประมวลรัชฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา ๓ ให้คงใช้บังคับ

ได้ในกรณีที่เป็นปีเดียวกันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนน กิตติชาร

นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๔๒ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๓ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๔ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๕ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๖ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๗ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๘ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๔๙ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๕๐ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๕๑ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

มาตรา ๕๒ ให้ยกเว้นการลงโทษทางกฎหมาย

๒๖ มาตรา ๓๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

บัญชีอัตราภาษีป้าย๗๘

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน

ให้คิดอัตรา ๑๐ บาท ต่อห้าร้อย

(๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษร

ตารางเซนติเมตร

ต่างประเทศและหรือปนกับภาพ
และเครื่องหมายอื่น

ให้คิดอัตรา ๑๐๐ บาท ต่อห้าร้อย

(๓) ป้ายดังต่อไปนี้

ตารางเซนติเมตร

(ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย

ให้คิดอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อห้าร้อย

ไม่ว่าจะมีภาพหรือ

ตารางเซนติเมตร

เครื่องหมายใด ๆ หรือไม่

(ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน

ตารางเซนติเมตร

หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือ

ตารางเซนติเมตร

ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

(๔) ป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็น
ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ โดยเครื่องจักรกลหรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตาม
จำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ
ปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออก
กฎกระทรวงให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้

(๕) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๕ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และ
ให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๖) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้

(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้าย
เป็นตารางเซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็น
ขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม (ก)

(๗) ป้ายตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว

(ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกิน
กึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง

(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัชฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขุมวิท เป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐^{๑๙}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๒๐}

มาตรา ๒๐ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ^{๒๑}

มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๗ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๒๒}

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการแทนพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี การประเมินภาษี การชำระภาษี การบังคับชำระภาษีค้าง การคืนเงินค่าภาษีอัตราเงินเพิ่ม และการอุทธรณ์ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันหรือให้เหมาะสมสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^{๒๓}

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๒๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^{๒๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติข่ายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๕ เนื่องในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำการทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใด อันเกี่ยวกับการกระทำการทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

^{๑๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๒๔๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖/๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๐

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๙ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวว่าทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจกรรมโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

